

Sygn. akt V KK 288/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Roman Sądej

Protokolant Barbara Kobrzyńska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 września 2014 r.

w sprawie **J. S.**

skazanego z art. 209 § 1 k.k. i in.

wniosku Prokuratora Generalnego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n a w i a:

**wstrzymać wykonanie postanowienia Sądu Rejonowego w O.
z dnia 24 stycznia 2013 r.**

UZASADNIENIE

Wskazany powyżej postanowieniem Sąd Rejonowy w O. zarządził wobec J. S., na podstawie art. 75 § 2 k.k., wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej warunkowo na okres próby 5 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 6 czerwca 2011 r. Obecnie Prokurator Generalny zaskarżył to postanowienie kasacją wniesioną na korzyść J. S., w której to skardze podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na jego treść naruszenia przepisów art. 22 § 1 k.k.w. oraz art. 178 § 2 k.k.w., a konsekwencji uchybienia art. 167 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. Autor kasacji złożył ponadto wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia, podnosząc, że dalsze jego wykonywanie – w świetle

wysokiego prawdopodobieństwa podzielenia zasadności podniesionego zarzutu kasacyjnego – pociągnęłoby nieodwracalne dla skazanego skutki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wstępna lektura kasacji pozwala stwierdzić, że podniesiony w niej zarzut, zwłaszcza w zakresie wysuwającym rażące uchybienie przepisom art. 22 § 1 k.k.w. oraz art. 178 § 2 k.k.w nie jawi się jako zasadny w stopniu wręcz jednoznacznie oczywistym; wskazuje na to także treść uzasadnienia kasacji, w którym przywołano okoliczności dotyczące zawiadamiania skazanego o terminach posiedzeń Sądu w kwestii zarządzenia wykonania kary (s. 3-4). Niemniej, wymagające rozważenia na rozprawie kasacyjnej twierdzenie kasacji, jakoby do wydania w tym przedmiocie orzeczenia doszło pomimo tego, że skazany nie uchylał się od nałożonych w okresie próby obowiązków, a do przeciwnego ustalenia doszło w wyniku rażącego uchybienia przepisom procesowym, ma poważny ciężar gatunkowy i zostało uprawdopodobnione w stopniu wystarczającym dla podjęcia rozstrzygnięcia o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. Skoro przy tym, na mocy tego orzeczenia, skazany przebywa w zakładzie karnym od dnia 11 września 2013 r., a więc odbył już prawie połowę orzeczonej kary pozbawienia wolności, to konkluzja o nieodwracalności skutków wynikających z dalszego – do chwili rozpoznania kasacji – wykonywania zaskarżonego orzeczenia nie nasuwa żadnych wątpliwości.

Nie przesądzając zatem ostatecznego wyniku rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej, Sąd Najwyższy uznał za niezbędne skorzystanie z instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k. i dlatego orzekł, jak na wstępie.

